

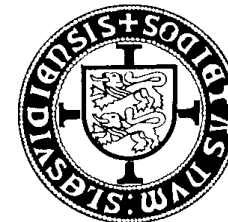
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 8. september 2009

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	30	22	0	43	0	64	40	85	40	106	2600
2	30	23	0	44	0	65	25	86	0	107	1200
3	38	24	30	45	50	66	70	87	75	108	390
4	60	25	46	46	5	67	0	88	100	109	1700
5	300	26	46	47	82	68	280	89	50	110	130
6	200	27	46	48	62	69	0	90	64	111	60
7	15	28	46	49	15	70	0	91	5	112	60
8	20	29	46	50	5	71	0	92	0	113	24
9	56	30	45	51	5	72	0	93	0	114	28
10	0	31	225	52	0	73	1000	94	20	115	800
11	0	32	225	53	0	74	1270	95	50	116	300
12	110	33	36	54	5	75	46	96	0	117	100
13	60	34	0	55	5	76	40	97	0	118	40
14	240	35	25	56	5	77	20	98	1425	119	15
15	470	36	0	57	15	78	50	99	1150	120	0
16	0	37	0	58	5	79	52	100	1000	121	10
17	250	38	0	59	5	80	70	101	0	122	10
18	0	39	0	60	5	81	50	102	10	123	30
19	0	40	0	61	25	82	150	103	0	124	62
20	0	41	10	62	25	83	0	104	0	125	90
21	0	42	10	63	40	84	0	105	100	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 10. november 2009 kl. 19.30
 i Nygadehuset i Aabenraa

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 3 10 november 2009 Auktion nr. 396 49. årgang

Det Byzantinske Rige III

Af Svend Nørskov-Jensen

Justin II (565-578), til efterfølger. Ved sin magtovertagelse var Justin bebyrdet med utallige problemer opstået på grund af hans store forgængers over-ambitøse politik. Uheldigvis var han ganske ude af stand til at varetage dette kæmpehverv. Inden fem år efter hans tiltrædelse var det meste af Italien gået tabt til indtrængende lombarder, og i Spanien havde visigoterne held med en modoffensiv. Ved østgrænsen opstod en længe ventet krig, da Justin nægtede at betale Khusru den aftalte årlige tribut. Afgørelsen var endnu ikke faldet, da kejseren blev mentalt syg og blev nødt til at udnævne Tiberius til cæsar i 574. Tiberius virkede som regent i ca. fire år, men blev sidst i september 578 ophøjet til augustus og medre-gent. Justin døde kort efter.

Tiberius II Konstantin 578-582, blev herefter enekejser. Under hans kor-te regeringstid fortsatte krigen mod Persien med nogen succes, men på nord-grænsen gik den vigtige by Sirmium tabt til avarerne - et mongolsk folkeslag. Som Titus 500 år tidligere vandt han betydelig popularitet ved sin store gav-mildhed med penge, men han døde, før denne frihed førte til økonomisk ruin. Før sin død valgte han Maurice som sin efterfølger og gav ham sin datter til ægte.

Maurice Tiberius 582-602, en af de største af de byzantinske kejsere, havde fået en strålende militærkarriere under sine forgængere og var ansvarlig for succeser mod Persien mod enden af Justin II's regering. I sin egen regeringstid bragte han stridighederne med Persien til en heldig afslutning, idet han drog fordel af familieproblemer indenfor det sassanidiske dynasti. Han støttede den unge Khusru II., som derefter overtog tronen og straks efter underskrev fredstraktaten på betingelser, der var meget fordelagtige for Byzans. Mod vest konsoliderede Maurice, hvad der var levnet af Justinian's generobringer. Han organiserede militære linier med statholderområderne

Phocas 602-610, af halv barbarisk oprindelse og med grotesk fysisk udseende. Hans regering var en fuldstændig ulykke for riget, idet borgerkrige og forfølgelse af aristokratiet rasede samtidig, medens rigets grænser blev truet fra alle sider. Sassaniden Khusru II. var rasende over mordet på sin velgører og brugte lejligheden til at invadere Lilleasien, erobre

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82

Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

Kæsarea og nåede så langt som til Kalkedon.
Slaverne og avarerne fortsatte med at oversvømme
Balkan, og riget syntes tæt ved tilintetgørelse.

På det tidspunkt hævdede Heraclius, statholder i
Karthago, oprørsfanen mod Phocas -år 608. Det
var to år før Heraclius' søn af samme navn endelig
nåede Konstantinopel. Ved sin ankomst spildte
han ikke tiden men gjorde en ende på Phocas'
terrorregime, og den afsatte tyrann blev henrettet
og hans statue offentligt brændt. Phocas' søjle,
som stadig står i Forum Romanum, er et bevis på
den ejendommelige popularitet, som tyrannen var
genstand for i Italien på grund af hans ortodokse
religiøse politik.

Heraclius, 610-641, der var en af de største af de
byzantinske herskere og grundlægger af et
bemærkelsesværdigt dynasti, kom til magten, da
riget syntes tæt ved tilintetgørelse. Perserne
okkuperede det meste af Lilleasien og lagde snart
Syrien og Ægypten til deres erobringer. Da de
indtog Jerusalem, blev det hellige kors ført til
Ctesiphon; dette var et særligt hårdt slag for det
kristne rige. Slaverne og avarerne fortsatte med at
genere Balkan og Grækenland og trængte endog
ind i Peloponnes og de græske øer. Kejseren tog
nu de første skridt til at genvinde det tabte ved at
reorganisere de områder, der stadig var under hans
kontrol. Store militære zoner kaldet Themer blev
skabt og landområder blev skænket til soldaterne
på betingelse af arvelig mi-litærtjeneste. Dette
system af militære guvernementer blev gradvis
udbredt over hele riget og udgjorde ryggraden i den
middelalderlige byzantinske stat.

Heraclius begyndte sin store samleoffensiv i 622
og efter seks års bitter kamp, hvor kejseren ofte
selv førte sine tropper, indtraf der en mirakuløs
ændring i krigslykken. Avarerne blev drevet bort
fra Konstantinopel og deres flåde og hær praktisk
talt udsløjet. Perserne blev fuldstændig slået, og
det sassanidiske rige, romernes og byzantinernes
store rival lå i ruiner. Khusru II. blev afsat og
myrdet. Under stor jubel tilbageførte Heraclius det
hellige kors til Jerusalem; en symbolsk handling
som en sejrrig afslutning på krigen.

Uheldigvis levede kejseren længe nok til at se, at de fleste af hans anstrengelser
havde været forgæves, da man i de sidste år af hans regering var vidne til den
muslimske magts første dynamiske ekspansion. Persien bukkede under næsten
uden modstand, og Byzans mistede Syrien og Palæstina, inden Heraclius døde
tidligt i 641 som en knækket mand. Ægypten faldt til araberne kort efter men til
trods for disse store ulykker markerede Heraclius' regering et vendepunkt i
byzantinsk historie, op hans arbejde dannede grundlaget for fremtidig storhed.

Konstans II., 641-668, var søn af Heraclius Konstantin. Konstans blev født i 630
og blev medkejser med Heraclonas i september 641. Hans officielle navn var
Konstantin, men det blev populært afkortet til Konstans. Tidligt i rege-
ringen fortsatte araberne deres sejrige fremrykning, og Ægypten var under-tvunget i
efteråret 642. Det var et stort tab for byzantinerne, da Ægypten, som nu var gået
tabt for stedse, havde været en af de rigeste provinser i riget. Den arabiske flå-de
blev også udbygget på den tid op udgjorde en virkelig trussel mod den
by-zantinske marines overlegenhed. Mod slutningen af sin regering tog Konstans
den uhørte beslutning at flyt-te sin residens til vesten. Han forlod Konstantinopel
for aldrig mere at vende tilbage og foretog en langsom fremrykning gennem de
vestlige provinser. Syrakus på Sicilien var hans endelige bestemmelsessted og
kejserslige hoved-stad, skønt resten af hans familie forblev i Konstantinopel. Hans
despotiske opførsel førte endelig til hans snigmord i 668, og han blev efterfulgt af
hans søn.

Pnstantin IV. Pogonatus, 668-685. Ved sin magtovertagelse i sommeren 668 blev
den ungdommelige kejser konfronteret med det ubarmhjertige arabiske pres under
den magtfulde kalif Muawija I. Dette kulminerede i den store belejring af
Konstantinopel, som begyndte tidligt i 674, da den arabiske flåde viste sig
nedenfor murene af den byzantinske hovedstad. Kampen varede samfulde fire år,
men byen viste sig at være en uindtagelig fæstning, og de fjendtlige ski-be led
svære tab takket være brugen af den berømte „græske ild“. Araberne blev tvunget
til at trække sig tilbage, et nederlag, der var af historisk be-tydning, da det
forhindrede den muslimske bølge i at oversvømme Europa.

Ovennævnte „græske ild“ var en væske, som når den blev presset ud af en sprøjte
eller kastet mod målet i en lerpote eksploderede og brændte selv på vand. De
vigtigste elementer i denne væske, antager man nu, var nafta, svovl og salpeter
blandet i et bestemt forhold, som var en statshemmelighed; den nøjagtige kemiske
blanding blev aldrig skrevet ned. På Balkan var Konstantin imidlertid mindre
heldig, og hans ekspedition mod de magtfulde bulgarer endte med et nederlag for
byzantinerne og fjendens okkupation af Moesien. Der var også konflikt i den
kejserslige familie, og i 681 afsatte kejseren sine to brødre, Heraclius og Tiberius,
som havde været medkejserne.

Konstantin regerede derefter alene indtil hans tidlige død i sommeren 685 og blev
efter-fulgt af hans 16-årige søn, Justinian.

Forsættes i næste nummer